

Vida Gergely

# Krízis.com

[ROSTOK]

Fekete rigó hímje a locsolt földből  
gilisztát húz ki. Mint vékony gumislag,  
kifeszül a narancssárga csőr  
és a talajba kapaszkodó végső gyűrűk közt.

De abban a pillanatban,  
amelyben a nyálkás hám elenged,  
és a két pólus a szisztéma sötétebb oldalán  
egymásra vágódik,  
elkapom a szemem.

A tekintet izmai szanaszét tépődnek,  
rostok drótkerítésen.

[GPS]

Egy bohócsapka ferde kúpja  
egy túl fehér és túl sima körön.  
Pontosan ott, ahol utoljára hagytad.

Egy álom topográfiaja: a hely megvan,  
mégsincs sehol.

[PILINSZKY MOSOGAT]

Nem máshol, hanem  
egy éppen most  
kicsavarodó konyharongy  
roppanó szálai közt.

És nem úgy, ahogy  
a kéz lett nedves,  
vagy ahogy a Jartól  
zsírsimentessé vált egy tányér.

[A 7 KEZŰ SZÖRNY]

A meglazult varratok közt jut be némi fény.

A szemüregek szorosan befogva.  
Két oldalt a külső hallójáratokban,  
valamint a két ornyílásban is körömperc.  
Régi fájdalomra nyíló  
állkapocsra szorítva,  
olvasható sors- és szívvonallal,  
még mindig ott a tenyér.

[PILINSZKY HALOGAT]

Itt vannak ezek a mindig elkéső,  
csontsoványra fogyott szavak.

Lencsevégre kapott bálnák az Adrián.

